

Staten skal betale. I hvert Fald, betaler den paagældende Mand den selv, er den Betaling, han faar for at føre dette Tilsyn, nok saa stor, at han har Raad til at lade en Bil køre ham ud og dernæst lade den køre igen en 10—11 Kilometer for at hente ham om Aftenen. Det er en noget kostbar Maade at praktisere Tilsynet paa, og vi ude paa Landet, der ikke er vant til at køre i Bil ved enhver Lejlighed, kan ikke rigtig forstaa, at det skal være nødvendigt at tage det paa den Maade. Jeg tror, at man godt kunde simplificere dette Tilsyn adskilligt mere. Jeg kan saaledes ikke indse, at det er nødvendigt at have særlig statsansatte Dyr læger til at føre dette Tilsyn. Hvorfor kunde man ikke lade de stedlige praktiserende Dyr læger føre Tilsynet? Paa den Egn, hvor jeg bor, har vi i de sidste 10 Maaneder haft ikke mindre end 6 forskellige statsansatte Dyr læger til at føre Tilsyn, og de har som Regel boet hver i sit Hjørne af Distriktet. Sidst jeg rejste hjemmefra, var der igen blevet ansat en ny Dyr læge, og hvor han boede, var der ingen, der vidste. Disse statsansatte Dyr læger, i hvert Fald en Del af dem, vi har haft paa denne Egn, hvor jeg bor, er nemlig, ja, jeg kan maaske bruge Udtrykket farende Svende, det er ganske unge Mennesker, der ikke er bosat noget Sted, men som, naar de kommer over og skal føre dette Tilsyn, logerer sig ind paa et Hotel et eller andet Sted i Distriktet, men hvor dette Hotel er, skal man selv se at faa opspurgt eller, hvis man en Dag render paa Dyr lægen, af ham selv faa at vide, hvis man vil ham noget; og det kan jo dog hænde under en saadan Epidemi, at man gerne vil tale med den Mand, Staten har ansat som tilsynsførende. Jeg tror, som sagt, man kunde overlade hele dette Tilsyn, hvad det veterinærmæssige angaar, til den praktiserende Dyr læge paa Egnen, hvorved man ogsaa vilde opnaa større Kontinuitet, mere Konstanthed i det Tilsyn, der føres, idet han jo er langt bedre kendt med Forholdene, langt bedre kendt med Sygdommens Udbredelse der paa Egnen og med de Forholdsregler, som bør tages med Hensyn paa netop den Egns særlige Karakter, meget mere kendt dermed end saadan en ganske ung Dyr læge, der maaske endnu ikke har praktiseret ret meget, og som i i hvert Fald mangler en Del praktisk Erfaring med Hensyn til den Slags Forhold. Kunde man altsaa komme ind paa at lade de stedlige praktiserende Dyr læger føre Tilsynet, er jeg ikke i Tvivl om, at det vilde

blive meget, meget billigere. Jeg kan heller ikke indse, hvad der kan være i Vejen for at overlade det politimæssige Tilsyn til Sognfogeden, saaledes som ogsaa, jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Olufson nævnte det. Vi har oppe paa min Egn ikke noget andet politimæssigt Tilsyn, om jeg maa bruge dette Udtryk — og det har for Resten ogsaa været tilstrækkeligt — end at man faar en Masse Papirer ind ad Døren, hvoraf man kan læse sig til, hvorledes man skal forholde sig. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at Folk overholder de heri fastsatte Regler, og det politimæssige Tilsyn, der derudover skal føres, kan saamænd godt udføres af den stedlige Sognfoged; han kunde godt baade sætte de paakrævede Skilte op og tage dem ned igen, naar Perioden var omme, det er sikkert ikke nødvendigt i den Anledning at lade en Bil køre 10—20 km ud i Landet et Par Gange, hver Gang der indtræffer et nyt Sygdomstilfælde.

Naar man altsaa ved, hvorledes Tilsynet praktiseres, kan man egentlig godt forstaa, at man kan komme op paa et Udgiftsbeløb paa Finansloven paa adskillige Millioner Kroner, men jeg tror ikke, at Sikkerhedsforanstaltningerne imod Sygdommens Udbredelse vilde lide det mindste Skaar ved, at man overlod til de stedlige Autoriteter, baade de veterinærmæssige og de politimæssige, at føre dette Tilsyn. Landbefolkningen ønsker naturligvis ikke denne Sygdoms Udbredelse, søger tværtimod af al Evne at bekæmpe den, og naar Forholdet er saaledes, tror jeg ogsaa, der bedre kan komme et Samarbejde i Stand med Hensyn til Bekæmpelsen af Sygdommen mellem Befolkningen og de stedlige Autoriteter end med nogle fremmede Folk, der kommer til Egnen. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Landbrugsminister — som man vel nok tør gaa ud fra ikke er blottet for Sans for de praktiske Forhold ude paa Landet — at søge at virke hen til, at den veterinærmæssige Kontrol, der synes at have faaet et saa fast Hold i hele dette Tilsyn, ikke tager Overhaand, men at han søger at gøre sin Indflydelse gældende og faar en Ordning bragt i Stand, hvorved de lokale Autoriteter kunde overtage Tilsynet.

Jeg har en anden Bemærkning at gøre med Hensyn til Landbrugsministeriets Budget. Der findes under Kontoen Husdyravlens Fremme opført et Beløb af 900 000 Kr., men lige nedenunder er opført en forventet Besparelse heraf paa